

fremdeles gode danske Mænd, som med Hensyn til militære Spørgsmaal have Grund til at have en anden Opfattelse end vi andre. Der er inden for vor Religion en Bestemmelse om, at vi alle skulle anse hverandre for Brødre. Have Socialdemokraterne nu ikke gjort andet, have de i alt Fald efter min Mening bidraget meget til, at denne Opfattelse, at vi i Virkeligheden ere Brødre, har trængt sig frem igen, og allerede af den Grund vil jeg være tilbøjelig til at bedømme Socialdemokratiet og dets Repræsentanter meget mildt. Det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (Mfr. Christensen) talte i Dag om Bevillingerne til Københavns Befæstning. Det forundrede mig ikke at høre det ærede Medlem udtale sig paa den Maade, som han gjorde, fordi jeg kender det ærede Medlems Anstuelser uden for Salen, og det ærede Medlem vilde i hvert Fald ikke have vundet i Anseelse hos mig, hvis han havde tiet stille og ikke udtalt sin Mening. Naar det ærede Medlem og visnok alle andre, der stille sig paa samme Maade som han, mene, at Københavns Befæstning ikke vil være i Stand til at afværge en Ulykke, men at den tværtimod vil bidrage til at drage Ulykken ind over vort lille Land — naar man har en saadan ærlig Overbevisning, en saadan Opfattelse, er man forpligtet til at gøre den gældende her i Salen, og jeg kan derfor suldt ud sympatisere med det ærede Medlem. Naar jeg alligevel stemmer med Flertallet og hverken med de ærede Medlemmer for Københavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) eller Københavns 3dje (Mf. Christensen), maa det maaske være mig tilladt til at anføre nogle Grunde derfor (Munterhed). De Herrer kunne vente med at blive muntre, til de have hørt, hvorvidt Forsvaret for min Anstuelse er holdbart eller ikke, og hvis det da viser sig at være uholdbart, er der først Grund til at blive munter. Da vi bleve valgte den 9de April, tror jeg, at der rundt i hele Landet var Stemning for økonomiske Reforme. Jeg har ikke set nogen Valgkreds, hvor ikke Reformerne vare fremme. Man ønskede, at der skulde indtræde en Standsning i den politiske Konflikt, og at Reformarbejdet skulde fremmes efter bedste Evne. Nu mener jeg, at det Flertal, som den 9de April kom her ind i Salen, ikke kan nøjes med det rent

negative Standpunkt paa Forsvarsvæsenets Omraade. Jeg tror, at ethvert Flertal her i Salen vilde være dødfødt, hvis det paa Forsvarsvæsenets Omraade vilde nøjes med simpelthen at sige: Vi ville ikke det, de andre ville, vi ville ikke godkende noget, der er gjort fra deres Side. Jeg tror ikke, at det Standpunkt vilde være holdbart. Jeg tror, at vi hvis vi ville hævde vor Stilling, blive nødt til at optage Forsvarssagen og enten godkende, hvad der er, eller selv fremkomme med en Forsvarsplan, der er bedre. Jeg mener, at Finansudvalgets Flertal er gaet den rette Vej, naar det siger: Vi ville saavidt muligt beståre de militære Budgetter, men vi anse ikke det nuværende Tidspunkt for belejligt til at rejse en stor politisk Konflikt paa dette Budget. Jeg tror ikke, at vi ved at acceptere denne Forklaring udlevere os selv bundne paa Arme og Ben til det militaristiske Parti. Jeg tror, vi have Ret til at forbeholde os vor Stilling til senere, og jeg mener, at vor Stilling er svag, naar vi uden selv at møde med en Forsvarsplan her i Salen simpelthen nøjes med at sige: Vi ville ikke gaa med til det, de andre have skabt. Der blev af det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds sagt, at det var en beklagelig Maade, hvorpaa Fæstningen var skabt, men, søjede han til, „hvis det var min Overbevisning, at den kunde gavne Forsvaret, vilde jeg til Trods derfor dog foreslaa at stemme for den“. Jeg synes, det var en meget patriotisk Udtalelse, og jeg tror, man kan tage sig den til Indtægt. Jeg deler fuldstændig hans Opfattelse. Naar jeg stemmer med Flertallet i denne Sag, betragter jeg for mit Vedkommende ikke denne Afstemning som afgørende for hele Fremtiden, men jeg mener, at vi bør bidrage til at opretholde Fæstningen saa vidt muligt med den Smule Udgift, der dertil er nødvendig, indtil der fra vor Side foreligger bestemte Forslag om en bedre Ordning af Forsvarsvæsenet. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds udtalte i Gaar eller maaske den foregaaende Dag, at Stemningen imod os fra vore Naboers Side var meget fredsommelig, han mente, at Arbejderpartiet i Høstland aldrig tænkte paa at angribe Danmark. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, det er ogsaa min Mening, at Arbejderpartiet vil være overordentlig medgør-